

Романчук дає хочъ приближене понятє кількома драстичними цифрами, але й неопіднім, тяжкій страти въ людяхъ, котрі гинуть підъ лапами і зубами дикої звѣрину, кажуть оглядатись за разуконкомъ дѣл сѣбѣ. Подвійне лихо терять громады въ томъ дѣлѣ. Разъ то, що обов'язуюча устава ловецька въ р. 1786 єсть застарѣла і для громадъ въ іншихъ виглядахъ некористна, а патентъ о ношеню оружя ще дужше ту селянъ стѣсняє, а по друге й то, що власти администраційній не виконують належно навѣть той обов'язуючої уставы і допускають занедбаня особливо на шкоду селянъ. Не перестерѣгаєть і не вповнюєть іменно той приписъ, котрий каже, що властитель польована може хижу звѣрину, якъ медведѣвъ, дикувъ, вовкѣвъ і лисѣвъ держати тѣлько въ замкненихъ звѣринцяхъ і отповѣдає своимъ маєткомъ за всяку шкоду, яку-бы звѣрѣ въ его рейону зробили кому-небудь. Далше не вповнюєть і той приписъ патенту о ношеню оружя, що старство повинне давати дозволенє носити оружє кождому обывателеви въ разѣ конечнои потреби — а хибѣ-жь оборона своего майна и житя не єсть конечною потребою? А у насъ въ разѣ нападѣвъ дикої звѣрину жалуючимъ селянамъ старство звичайно каже, щобъ пильнували своего поля въ ночи и крикомъ, трубленємъ, бубненємъ та кам'няємъ положили звѣрину; нехай-бы ті панове подумали, чи можлива и чи справедлива се рѣчь чоловѣкови, струдженому цѣлоденною працею, кавати и въ ночи не спати, — нехай-бы самі они попробували положити голодного, розжертого звѣря крокомъ, ломанами та кам'няємъ, де протавно ледво котрий въ нихъ и сѣ стрѣльбою осмѣлившись-бы противъ такого звѣря выступити (Окрикя: Славно! Не выступитъ! На бука вилѣвѣ!). Не вповнюєть въ кѣнцѣ и той дуже важной приписъ уставы, що въ разѣ, коли де-небудь намножить хижой звѣрину тѣлько, що она грозить небезпеченствомъ майну и житю обывательствъ, старство єсть обов'язане въ своємъ повѣствѣ варядити якъ найскорше выгубленє сеи звѣрину. На подставѣ тыхъ выводѣвъ вѣсь пос. Романчукъ свою революцію, стрѣчену голосными оплесками и кликами одобрєня. Въ дуксєйі, котра надъ тою революцією вивазалась, забравъ голосъ о. деканъ Кобринскій въ Цѣневы, вносячи ще додатокъ до революції п. Романчука, щобъ власти не тѣлько не заборонили селянамъ стрѣляти дику хижу звѣрину, але щобъ заохочували ихъ до того, привертаючи законну силу давньому (доси не внесеному, а тѣлько занедбаному, Ред.) приписови, установляючи таку ва кождый показаний въ урядѣ нѣсь вовка.

По принятию одnogолоснѣмъ революції п. Романчука сѣ повысимъ додаткомъ о. Кобринского, забравъ голосъ другій референтъ, дрѣ О. Огоневскій. Въ знаменитѣй, дѣт початку до кѣнца дуже популярно выложеній и до пониманя селянъ якъ найкрасше приуровненій бесѣдѣ, котра трєвала близько годи-

ну, Впов. референтъ выложилъ насампередъ головній основы нашой уставы конституційной и показавъ тѣ користи, якѣ она запоручає для кождого народа. Та тѣлько-жь не кождый народъ однаково користає въ сеи уставы, бо сама она запоручає кождому народови ровной его силы, а не може достаточню боронити слабшого дѣт посяганє сильнѣйшого. Єсть се давня и сумна рѣчь, що межи народами часто не панує згода, але що мѣжь ними посєлаяєся якійсь духъ захланности, котрый бы хотѣвъ для насыченя одного, сильнѣйшого народа, замести въ лиця землѣ другий, слабшій народъ. Давно колись, коли народы ще були дикѣ, сильнѣйшій ловивъ слабшого, рѣзавъ его и ѣвъ, понавѣше хочъ и не рѣзавъ его, але заправлявъ въ ярмо и казавъ робити на себе до смерти, гнавъ на панщину и плативъ за тяжку працю — буками. Нынѣ, коли всего того не стало, коли всѣ ті людѣдскѣ звичаї перєвелись, оставсь ще одинъ ихъ слѣдъ: намаганє до вынародовленя. „Тѣлько мы маємо право жити и бути людьми, а отсей слабшій нашъ сусѣдъ не повиненъ жити на свѣствѣ такъ, якъ ему хочєся, але повиненъ або щєзнути, або статись нами, статись тымъ, що мы.“ Сѣ великимъ умѣренємъ и тактомъ, безъ провокацій якихъ-небудь бурныхъ манифєстаций, Впов. референтъ выказавъ за тымъ, якими дорогами нашѣ сусѣды-Поляки змагають до того, щобъ насъ ополачити, якъ хитро они повертають до той цѣли и школу и церковь и урядъ и самѣ уставы конституційній, толкуючи и переводячи ихъ по своему. Въ школахъ на руской земли руска мова чи надъобовязкова, чи й обовязкова, але польска примусова! Черезъ надъживанє школы до цѣлей политичныхъ затрачуєся властивый навчаючий ихъ характеръ, дѣти выходятъ темній и сѣ неохотою до науки, котра ихъ такъ богато труду коштувала а такъ мало имъ дала знаня; замѣсть освѣты практикуєся въ нашихъ школахъ ломанина язькова. Але устава конституційна постановляє, що кождый народъ самъ собѣ становитъ права, самъ дбає о себе черезъ своихъ заступникѣвъ въ радѣ державной и соймѣ краєвомѣ. Пѣсля уставы выхотило-бы, що Русини повиннѣ мати выже 40 своихъ заступникѣвъ въ соймѣ и около 16 въ радѣ державной. Але на дѣлѣ такъ не єсть: въ соймѣ маємо рускихъ послѣвъ лишь 9 а въ радѣ державной лишь 3. Що-жь тая жмѣнка може зробити? Треба Русинамъ, а особливо селянамъ и рускимъ и мавурикамъ, выхотити спѣльній интересъ, вовсѣмъ инакше заохотитись при выборахъ, такъ щобъ интересы ихъ въ соймѣ и въ радѣ державной (ули въ рукахъ людей, котрѣ звумѣють и зможуть ихъ боронити красше, нѣжь теперѣшнѣй польсь-дѣдичѣ, що мають интересы въ многѣмъ дуже отѣмнѣнѣ отъ дрѣбныхъ господарѣвъ-селянъ.

Надъ рефератомъ и революцію дра Огоневского не було дискусія; на внесенє предсѣдателя, що „позаякъ Впов. дрѣ Огоневскій свою революцію мотивувавъ такъ всесторонно

и знаменито, прошу ихъ приняти безъ дебаты“, послѣдувала безконечнѣй, энтузиастичнѣй окрики въ честь дра Огоневского и его революцію принято.

Слѣдующій референтъ, п. Леонидъ Закилинскій выголосивъ свой рефератъ, надъвычайно богатыи порушенными въ нѣмъ справами, сѣ великою прецизєю, живо и популярно, иллюстриючи поодинокѣ точки то схопленными въ житя примѣрами, то короткими разумовыми доказами. Свою основну тему: вывласнованє руского народа — освѣтивъ онъ дуже досадно и коротко статистичными цифрами о числѣ лицитаций селянскихъ и маломѣщанскихъ грунтовъ въ послѣднихъ рокахъ. По томъ перейшовъ до того, якихъ бы законѣвъ домагались отъ правительства и чого-бы жадати отъ самой руской сусѣбности, що-бы запобѣгчи тѣмъ ненастанной а такъ вражаской експроприации. Шо-бы тому запобѣгчи, радивъ референтъ домагались отъ правительства закона, забороняючого продажи грунтовъ селянскихъ за довги, якъ таковыи другогю закона, нормуючого стопу процентювъ при довгахъ на гипотеку грунтовъ селянъ на 3—5%. Далѣ подѣвєсь головнѣй хибы истнующихъ законѣвъ: дорогогю, пропинаційного и др., домагаючисъ, замѣсть теперѣшныхъ для селянъ такъ несправедливыхъ шарваркѣвъ и мыть, установленя податку дорогогю, котрый-бы порѣвно ровложенъ бувъ на всѣхъ платячихъ беспосереднѣй податки. Далше домагались референтъ заведеня въ громадахъ оплаты замѣсть „форшпанѣвъ“, супротивився провктанову деякими Поляками законыи о неподѣльности грунтовъ селянскихъ, мотивуючи свою гадку тымъ, що законъ о неподѣльности вытворивъ бы въ нашѣмъ краю швидко цѣлу масу безземельного пролетаряту. Далше домагались референтъ, чтобы самѣ громады дбали о те, чтобы грунты въ ихъ обшарахъ не переходили въ чужѣй, взглядно не-рускѣ руки и провктувавъ выборъ въ кождѣмъ повѣствѣ комисеи въ трехъ людей, у котрыхъ-бы мельдовано кожду купѣвлю и продажу грунту. Провктувавъ таковыи референтъ петиционовати до намѣстництва о зарадженє анкеты въ справахъ грунтовыхъ и дороговыхъ, а до уряду о доложенє всякого стараня и кошту для переведєня въ двухъ лѣтахъ докладной евиденции посѣлости грунтовои, чтобы кождый звавъ, що въ урядѣ податковѣмъ тѣлько те на его имя приписане, що днѣмъ дѣйствию посѣдає. Зѣ всѣхъ тыхъ, референтомъ порушеныхъ справъ, беспєречно многюважныхъ для цѣлого нашего устрою сусѣбного, въ легко понятныхъ причинъ тѣлько деякѣ прѣйшли подѣ голосованє и вѣстали принятѣ яко революції вѣчевѣ, — а надъ деякими вивазалась досытъ оживлена дискусія.

(Конецъ буде.)

Руска школа вправѣ у Львовѣ.

(Вилєсь за 7 лѣтъ)

(Дальше.)

Якъ въ попереднихъ уступахъ доказано,

що п. Будыновскій занедбувавъ учительскѣмъ обовязковѣмъ и всѣлякою мѣрѣю инетактовнымъ и педагогичнымъ вѣрнымъ влывавъ некористно на молодежь, такъ зновъ въ остатного имено на молодежь, показуєся, що фальшивыми выказани уставы и указы покрывавъ днѣ до теперъ передъ школьними властями свои учительскѣ потребности еще треба, що въ уствѣ п. Будыновскѣмъ вышло добре слово про руску школу вправѣ. Навѣть на конференції виватаційной 1881-го выговорила предовгий меморіаль, въ котромъ представляла дѣтей той школы яко „bardzo nizko stojacychъ uрядnychъ“. (А предѣ п. дисъ Мандыбуры лавъ въ клясѣ п. Будыновскѣмъ выказавъ, что было сказано — „dzicz i bezwstydne twargi“) Цѣкава рѣчь знати, чи такому п. Будыновскому, признаєтъ п. к. краєва рада Будыновской другий додатокъ памѣлтный, до которогю предава ему часъ сѣ днѣмъ 1 н. с. жовтня с. р. коли задовольваючю повиннѣ учительскѣмъ обявяки? (Зри школьну уставу въ 19 марта 1882-го р. Дневникъ законѣвъ держ. Ч. 28). А мы нѣ въ п. Будыновского, що власти школь, недоволенѣ и то дуже часто, — познать-же докажемъ, что п. Будыновскій дѣстаетъ навѣть строго упѣмненє на письмѣ ad rectora за похибы въ учительскихъ обовязкахъ.

На доказъ того, якъ п. Будыновскій своімъ поступованємъ спроваджувавъ упадокъ руской школы вправѣ, наводиМО ще досаднѣйшѣ факты. — При кѣнцѣ 1881 ши. року выпередъ ферєями заповѣдавъ, що на рѣкъ ши. 1881/82 не буде паралельокъ при руской школь вправѣ и длятого не радивъ, казавъ навѣть учителькамъ клясѣ паралельныхъ стѣрати де-инде о учительскѣ посады. Законъ на рѣкъ 1881/82 и поступованє при нѣмъ п. Будыновского наглядно показали, что черезъ него дѣйствию паралельки на той рѣкъ школьнѣй отпали. Въ днѣхъ бо до зашеговъ приманенныхъ хотѣвшѣй записатись не вставали въ канцелярии подѣ часъ урядовыхъ годивъ: онъ выхотивъ часто подѣчасъ записѣвъ на допѣшій часъ въ школы, замыкавъ канцелярию, не зварядивъ нѣякого за себе вступетва, а черє те спонукувавъ родичѣвъ дѣтей записуатись въ инші львовскѣ школы. Тыхъ-же родичамъ, котрѣ его встали, страшивъ оплатами школьными и радивъ всѣми способами, абы впасували свои дѣти до мѣскихъ школъ польскихъ. Коли кто выговляєся, что бѣднѣй, казавъ собѣ предложить свѣдоцтво убожества и ажъ тогда записавъ, коли таке свѣдоцтво ему предложено. А позаякъ неодному приходило то трудно и не такъ заравъ таковыи свѣдоцтвомъ мѣгъ выказатись, а часъ до зашеговъ у школу минавъ, тожь привезенный бувъ записати свою дитину до мѣской народной школы, де не ставлено нѣякихъ перешковъ. Черезъ таке поступованє п. Будыновского зашегалосє на той рѣкъ школьнѣй о 153 дѣтей

ному рѣшеню — фундию на вѣчній часы въ родовѣй мѣстности, въ г. Островѣ, колегіюмъ Societatis Jesu и при нѣмъ костель, котрый має бути во имя святыхъ: Игнатія Лойолѣ и Франциска-Ксаверія, отдѣвъ езуитского ордена. Для того я дарую на вѣчній часы пляцъ въ томъ-же г. Островѣ межи улицами: такъ званую „Згнилю“ и „Звягельскою“ або „Водяною“; а на змурованє сказаного колегіюмъ и костела я окремимъ актомъ записала велебному ксендзу ректору острожского колегіюмъ Янови Борпяньскому и его наступникамъ 30.000 золотыхъ польскихъ, обезпечивши тую суму цѣлымъ движимымъ и недвижимымъ майномъ своимъ. Теперъ-же, бажаючи, чтобы отды колегіюмъ мали для себе достаточно удержанє и чтобы скорше могли бути откритѣ для освѣты молодыхъ людей школы, черезъ котрѣ умножилась-бы хвала Божа, я на вѣчній часы дарую и запи-сую отдамъ Езуитамъ родю мѣстность свою, а имено: двѣрь, фѣлварокъ и село Княгининь, село Мартинѣвщину, село Вѣлоберєгъ, село Зарудє, села Островъ и Вѣвдѣ, село Спасѣвъ сѣ фѣлваркомъ, села Бодаки, Нарѣвъ, Шаварки, Замлынѣ и село Волицю — въ всѣми принадлежностями, будѣвлями, угѣдьями и доходами, въ всѣми поддаными: тяглыми, боярами панцирными и пѣшими, огородниками и подсушѣдками, сѣ церквами и рускими и сѣ правомъ надавати и мѣ духовныхъ, сѣ млынами... (слѣдѣ подробно вычисленє цѣлого ключа квягининьского). Кромѣ того для огорода при колегіюмъ дарую отдамъ Езуитамъ пляцъ въ г. Островѣ, надѣ ставомъ, межи Новымъ мѣстомъ и пасѣкою такъ званую „Наивайковскою“. — На заключенє свои записи,

для большого забезпечєня ви ненарушимости, Анна-Алойза додала: „А зачатникомъ нынѣшной мойи фундації я назначаю и унижено упрашаю найяснѣйшого короля Жигмонта III. и маючущѣ по нѣмъ бути королѣвъ польскихъ“. Пѣнавѣше, имено въ 1630 роцѣ Анна-Алойза, кромѣ названыхъ мѣстковъ, записала Езуитамъ ще села: Курняки, Могиляны, Мисковцѣ и Волосковцѣ.

Въ томъ-же 1624 роцѣ въ Островѣ бувъ торжественно заложеныи камѣнь угольный подѣ величєну будѣвлю езуитского колегіюмъ. Коли положено угольный камѣнь, сама фундаторка кинула туды жємено золота и въ усєню сказали: „О, коли-бы я могла построить Богу храмъ въ чистого золота и такий великій, чтобы днѣ покрывъ собою всю землю!“ На тов отповѣвъ одинъ Езуитъ; „Вѣрь, ясновельможная панѣ, маленьке людске сердце — то наилучшій храмъ для Бога!“ Плянъ будѣвлѣ бувъ уложенный ученымъ архитекомъ, Бенедиктинцемъ Моллі, умыєно приликаннымъ въ Риму; днѣ мавъ и наглядъ надъ будовою, а для самыхъ робѣтъ вызанено колькасотъ селянъ въ близыкихъ Острогу селѣ и сєлѣ. Коли ровпочалися роботы, открьєвся неспѣднѣвано въ околицахъ мѣстотка Межирѣча и села Кулева гѣднѣй будѣвлянѣй камѣнь, о которогю истновано до сего часу нѣхто не звавъ. Езуиты добавили въ томъ знакъ особливои ласки Божой и увѣрили побожну Анну-Алойзу, что дѣло, нею предприняте, угодно и прїятне Богу, а она заравъ посѣвшила новоткритѣй каменоломѣй записати Езуитамъ... Осадивши Езуитѣвъ въ Островѣ, Анна-Алойза надала имъ однимъ правомъ удерживаня школѣ и выховуваня молодежи. Тогда то ма-бути были оконечно закрытѣ острожска ака-

демия и другѣ православнѣй школы, котрѣ неосмѣненно истнували ще въ 1620-тыхъ рокахъ. Замѣсть нихъ Езуиты, не чекаючи навѣть докѣнченя назначеного для нихъ пышно-гарного будынку, открьєли свои публичнѣй школы, до котрыхъ заравъ почали въ великѣмъ числѣ вступати шляхотскѣ дѣти въ цѣлои Волынѣ, Подбля, Полѣвѣ и навѣть въ вѣдѣпровской Украины. Анна-Алойза сердєчно тымъ радувалася и, бажаючи дати бѣднѣйшѣмъ шляхтѣ, особливо дѣтямъ вовводства волинского, прилично удержанє, — зрѣвила нову фундацію на заложєнє шляхотского конвикту, для которогю она заравъ поставила знаменитѣй камѣнный будынокъ, а сусѣдну православному церковѣ кавала переробити на домову каллицю и приспособити до отпывавъ въ нѣмъ домашнаго богослужєня для молодыхъ конвикторѣвъ.

Не диво, что при такѣй щирѣй долостии и постоянныхъ заповогахъ щедрой меценатки, острожске колегіюмъ за короткѣй часъ достигло ровзвѣшту, а за 12 лѣтъ по своемъ основаню оказалося возможнымъ ровширити его курєы черєвъ открьєтє двохъ новыхъ клясѣ, философской та богословской, и завести семинарию. „Ясновельможна фундаторка — говорять ви биографы — дбачи о дальше умноженє славы Божой, сильно бажала того, чтобы не тѣлько въ Островѣ и его околицахъ, але и въ цѣлои Польци не было недостатчи въ дѣятеляхъ, котрѣ трудились бы въ виноградѣ Христовѣмъ и служили душамъ людскимъ. За-для того она задумала перенести въ краковского новіциату молодѣ лѣторослы ордена езуитского въ свои колегіюмъ острожске, чтобы они, пересаженѣй на волинською землю, оживленѣи науками и обезпеченѣ старункомъ фундаторки, росли на славу Божию.“ О новозаложєну философ-

ску клясу, а ще большє о езуитску семинарию почала особливо дбати Анна-Алойза. Она обшлєшила фондъ на тѣ заклады, сама лично дѣгядала, чтобы ученики не терѣли въ нѣчьмъ недостатку, и часто ихъ отѣвдувала. „Прїятно было побожной фундаторцѣ гядѣти на дукныхъ сыновъ своихъ, сидячихъ докола столѣ, заставленогю ѣтвама, по материнской ви милости; але ще большє любила она гядѣти на нихъ въ свята, коли они сѣ благоговѣнємъ приступали до трапезы Господнѣй. Она не могла надивитись на ихъ скромность и вѣвлєвость и въ тыхъ молодцяхъ добачувала прїятный образъ скромности и побожности своего патрона, Алойнія Гонваго. Коли она разъ прѣйшла въ колегіюмъ и, звиджючи комнаты учениковъ, увѣшла до комнаты учениковъ философи и побачила тамъ твердѣ та убогѣ постелѣ, то заплакала надъ таковыи убожествомъ и сѣ жалємъ стала докорятѣ о. ректоруви, що онъ строго выховує и въ бѣдности держитъ учениковъ. Коли-жь о. ректоръ отповѣвъ на, что такъ прилично убогимъ монахамъ, чтобы въ молодыхъ лѣтъ привыкали до недостатковъ и житя апостольского, то Анна-Алойза отговѣвла ему на те, что монахе убожество достѣе погодити сѣ приличною выгодою: „Нехай же буде не роскошно, але нехай буде прилично“. И якъ тѣлько повернула въ колегіюмъ до своихъ палаты, заравъ прислала до колегіюмъ, чтобы она зидѣла на себе приличногю и спѣсѣнно до ужитку монашого; а чтобы на будуще ученики мали все побѣдно, она отложила на себя вѣи принадлежности ѣлтара, котрѣ она разъ украсыла костела своими руками робила, а вѣвлєлася крѣяти полотно и шты въ него бѣлє дѣла учениковъ.“ — Такъ говорять vroslawskѣ Езуиты. (Д. 6.)

НОВИНКИ.

— Академічне Товариство „Союз“ в Чернівцях, котре в девяти літах свого існування виробило собі поважне становище між товариствами університету черновецького и причиною по своїй можності до піднесення народно-русского духа на Буковині, постановило при случайности 10-літної річниці свого заснования, котру обходити буде в наступаючій школьній році, видати „Буковинсько-руській Альманак“. Выбрані до того комітету управаша всіх Высокопоставляемых Родимців, аби надсилали статей (поезій, розправ наукових, повістей и т. п.) и предлаты (1 зр. 20 кр.) звалили оному підприємству прийти въ помічь. — *Дрз Кл. Ганкевич; Анто́н Ващильскій.* правник; *Олімпій Воляньскій,* правник; *Евгеній Ганкевич,* правник; *Петро Кумановскій,* слух. философін; *Никола Лукашевич,* правник. — Редакція „Дѣла“ зъ своєї стороны поспирає горячо просьбу „Союзу“, товариства велими заодуженого для розвою народно руского життя на Буковині, и сподѣваея, що всі наші земляки, якъ підъ Австрією, такъ и підъ Россією, причиною своїми працями литературними и запомогою грошевою (бодай предлаты) до того, щобъ „Буковинсько-руській Альманак“ мѣгъ що до величини обьому и добрости содержания принести славу рускимъ писателямъ, „Союзу“ яко издавцеві, и цѣлому рускому народові. Щастє Боже!

— Зъ Кієва пишуть намъ, що нове виданье „Кобзаря“ Т. Шевченка вже небавомъ выйде зъ печати въ великомъ числѣ прамірниківъ. Также другій томъ альманаха „Рады“ поступивъ уже до печати, вышущій зъ цензуры. Въ новій томѣ „Рады“ буде напечатане продовженье славної повѣсти Мирного „Повѣя“.

— Зновъ великій пожеаръ навістивъ одно мѣсто. Дня 22 л. серпня при сильномъ вѣтрѣ погорѣвъ Розвадѣвъ. Пожеаръ знищивъ 130 господарствъ. Розвадѣвъ утерѣвъ всего року два разы черезъ повѣнь, въ наслідство того зацалувавъ голодъ, ѡгъ кѡлькохъ тыжднівъ розгостилася шарклатина, — а теперъ на додатокъ всего того лаха ще и страшній пожеаръ довершивъ чашу горя и нещастя. Ц. к. намістництво высало до погорѣдѣвъ на руки жидавького староства 200 зр. запомоги на чершій потреби.

— Въ Глинній коло Зборова згорѣло 23 о. м. кѡлкадесять будынокъ господарскихъ и богато стиртъ вѡжа. Пожеаръ повставъ зъ хаты якогось жида, що пѣвъ гуглѣ на шабастъ. Шкода доси ще не обчислена.

— Пожеаръ въ Раѣ рускій знищивъ въ среду минушого тыждня до 300 домѡвъ; зъ тыхъ лишъ 10 христіянскихъ, а решта жидѡвскихъ. Огонь выбухъ зъ отрых жидѡвского дому въ ринку. При вѣтрѣ швидко огорувавъ цѣле мѣсто. Ратунокъ бувъ невозмоный: не було рукъ и воды. Ц. к. намістництво высало до Раѣ 300 зр. на першу запомогу погорѣдѣвъ.

— Въ доповненє справозданя зъ вечера въ Станиславѡвъ зъ дня 5 о. м. додаемо, що на томъ вечерку панна Шанковска опѣвала (солго оспоранова) зъ Варламова „Мнѣ жалъ тебѣ“ и зъ Лисенка „Кобы менѣ мамо намиотѣ“. Особливо творѣ Лисенка, ѡдданий п-ою Шанковскою такъ воёмъ оподобався, що симпатична молада опѣвачка мубѡла на загальне бажанье ѡтепѡвати ще по надѣ програму одну композицію. Панна Ничѡвна (на фортепянѣ) съ Вл. Кумановскимъ (на цитрѣ) ѡтграли знаменито Hellige „Незабуттє“ (Unvergessenlich) и рускій пѡнѡвъ. Въ загалѣ часть музикальносильвоча выпала на томъ вечерку дуже гарно и намъ Руоинамъ лишъ гордиться, що въ кождѡй оторонѣ маємо добрый концертной силы.

— Намѡстникъ Галичины, вертаючы зъ Швайцаріа, задержавъ бувъ, якъ донооить „Neue fr. Presse“, у Вѣдні. Подчасъ его побуту тамъ мало розбиратося пытанье, чи теперѣшна сесія соймова має бути заразъ закрыта, а по нѣй нова ѡткрыта, и въ якомъ часѡе онъ має наступити. Одна часть Поляковъ бажає, щобъ теперъ, позаякъ минушой осени соймъ не бувъ закрытый а лишъ ѡтрончый, скликано нову сесію, а то именно длятого, щобъ можна ще разъ взяти подѣ обряду устави школьну, котрой проектъ зъ минушого року не одержавъ санкцій. Зъ другої отороні однакожъ дуже сумнявуются, щобъ сегорѣчна сесія була роздѡлена на два періоды.

— О. Мазурикъ, Василіянинъ и катихитъ зъ Бучача, збѡтавъ по переведеній розправѣ карній при закрытыхъ дверехъ въ окружномъ судѣ въ Станиславѡвъ заодуженый дня 22 л. серпня за злочинство зъ §. 129, б) на оймъ лѣтъ тяжкой вянцѣдѣ, заостреной постановѣ въ одинъ день на тыждень. Розправа тревала ѡгъ год. 9 рано до 11^{1/2} въ ночи. О. Мазурикъ не признаваея до вини до самого кѡнца. Вердиктъ судѣвъ призначилъ узнавъ 9 голосами (противъ 3) о. Мазурика виновнымъ законеного ему злочинства.

— На потерпѣвшихъ ѡгъ повени мешканцѣвъ Галичины вилынуло дооп до касы банку краевского 55.128 зр.

— На потерпѣвшихъ ѡгъ повени приволали на руки ред. „Дѣла“ слѣдуючы П. Т. Ант. Лотоцькій зъ Тростянця 6 зр., Тим. Ващильскій зъ Ромашѡвки ѡгъ себе 1 зр., ѡгъ громады 9 зр. 50 кр., ѡгъ п. Хойнацкого 50 кр., — разомъ 11 зр.; урядъ деканальный въ Залѡщихъ 10 зр.

— Справозданье насѡве зъ вечерка музикальносильвоча, устроенного при участі рускихъ турпотѡвъ на доходъ „Коломыйского Народного Дому“ въ Коломыи дня 26 лияня 1884. Доходъ зъ билетѡвъ выносивъ brutto 207 зр. 40 кр. Выдаткы 130 зр. 40 кр. Доходъ чистый 77 зр. Кроми того зложили добродѣльній дяткы П. Т. Пш.; 5 зр. Ви. о. Н. Дебельскій; по 3 зр.: Ви. о. Иванъ

Чмола, панъ Колодницка, дръ Бучинскій; по 2 зр.: Ви. оо. Н. Морозевичъ, І. Тихоничъ, К. Буковскій, пп. А. Аглошовичъ, П. Гладѣй; по 1 зр. 40 кр.: Ви. о. Колозовскій, Дрл Мисула, п. Медвѣдѣ; 1 зр. 24 кр. Ви. о. Малецкій; по 1 зр.: Ви. п. Иванъ Ступицкій, о. Шмигельскій, п. К. Шлемкевичъ, п. Р. Перфецкій, о. Ф. Кницкевичъ, о. С. Дрогомирцкій, о. А. Бѣликевичъ, о. Рогушкѡвскій, о. И. Грабовичъ, о. Гр. Тимакъ, о. М. Левицкій зъ Верѡжа, п. Чубатый, о. М. Заревичъ, о. М. Левицкій зъ Обертана, о. В. Дзюбановскій, п. С. Танчаковский, о. Д. Нестайко, о. Галиковскій, о. З. Шухевичъ, о. И. Харженскій, п. Сайфертъ, п. Кавль, о. Ал. Стефановичъ, Безименный; по 80 кр.: Ви. о. Т. Глябовицкій, п. Н. Красицкій, о. Л. Валяцкій, п. Н. Виновскій, о. Рожка; 60 кр.: Ви. п. Алергантъ; 53 кр.: Ви. п. Руденскій; по 50 кр. Ви. о. В. Ступицкій, п. Роговскій, п. Слизинскій, о. О. Клоблевскій, о. В. Лукавецкій; по 40 кр.: Ви. п. К. Краштофовичъ, п. Павелчакъ, п. В. Кореневичъ, п. Мосора, п. В. Довескій, п. Бѣлоцкій, п. Н. Рудинскій, п. Ив. Левичкій, о. Одронгъ, п. Котѡвъ, п. Кочинскій, о. Вородайкевичъ, п. І. Шмирыковскій, п. Ив. Куровець, п. Паславскій, о. Попель, п. П. Огоновскій, п. С. Вережинскій, п. а Начай, п. Иа. Угоновскій, о. Лелеть, п. Ив. Явдыкъ, п. Л. Заклиньскій, Н., п. Данкевичъ; по 30 кр.: Ви. пш. Ключикъ, Сулятыцкій; 25 кр.: Ви. п. В. Маковичъ; по 20 кр. Ви. п. С. Буковскій, о. Снгалевичъ, о. А. Левицкій, п. Н. Яворовскій, п. С. Глябовицкій, п. О. Воляскій, о. Воеводка, п. С. Млодзяновскій. Выграна въ карты 7 зр. Разомъ 80 зр. 52 кр. Загальній доходъ на „Народный Дѡмъ“ въ Коломыи выносивъ отже 157 зр. 52 кр. Въ Коломыи дня 10 серпня 1884.

— До принята питанько до пѣвческого заведения фундаці бл. п. еп. Ив. Свѣтурского въ Перемишлѣ на рѡкъ ш. кт. 1884/85 вызначений речинчѡе на 1 л. жовтня о. р. Потрѣбній условія: 1) ѡскѡнченый 17-тый рѡкъ житя, 2) непорочной норowy, 3) добре ѡскѡнчена 4-та або бодай 3-та кляса народна, 4) добрый, чистый мужескій голосъ. Поданя мають бути внесены черезъ уряды парохіальній найдалше до 25 л. вересня, а самі кандидаты мають явитися лично въ Перемишлѣ 1 л. жовтня с. р. Замѡть метрики хрещеня може парох. урядъ назначити на поданю рѡкъ. мѡяць и день рѡдження и хрещеня и имя, станъ и мѡсце пробуваня отця кандидата.

— Выбухъ пороку стрѣльного повторився у Львовѣ вже два разы ѡгъ часу выбуху зъ пащєки льва при полиціи. Дня 20 о. м. о 8 год. вечеромъ вкинувъ ктось набѡй до скринки лиготиной на розѣ улицѣ Сикотускою и тымъ чинѡмъ пошалавъ листы въ скринцѣ, а 22 о. м. о 9 год. вечеромъ подкинувъ ктось сильній набѡй подѣ каменцию при улицѣ Гетьманьскѡй. Выбухъ набѡю перелаявъ мешканцѣвъ каменцѣвъ и прохожихъ. Збытовника дооп полиція не выслѣдила.

— Зъ Бобрѡнцѡе пишуть намъ, що адьюнктъ судовой зѣ Бѡрки п. Вильчинскій зѣздѣвъ зъ поручєнѣ ц. к. прокураторіа въ Золочевѣ до сель Романова, Пѡдгороница, Николаева, Пѡдъяркова, Коцурова и др. на слѣдство въ справѣ минного „вѣча“ въ Романѡвѣ (а се, якъ звѣстѡо бувъ черекъ съ „ѡтчинецѡмъ“) и побита селянина выборца зъ Коцурова въ коршмѣ пѡдгородиской. Зъ котрого села бувъ только якій гѡбѡе на вечерку въ читальній романѡвскѡй, тамъ вже и бувъ судія слѣдчий и бравъ зъ него протоколъ.

— До каменецкой рады повѣтѡвой выбраны зъ группы сельскихъ громадъ при доповняючѡмъ выборѣ адьюнкты судовой п. Левъ Кульчицкій.

— Нова обѡбража почты. Зъ почтового воза межѣ Чортковѡмъ а Тернополемъ невыслѣженный дооп злодѣй укравъ мѡшокъ съ грошевыми листами, въ котрыхъ было гѡтовъко 3170 зр.

— Спроневѣренье громадского додатку чиншового въ высотѣ 3000 зр. выкрыла канцелярія обрахункова мѡста Львова. Спроневѣреня сего допустився звѣтѡвый у Львовѣ жидъ Аронъ Фляпъ, властитель кѡлькохъ большыхъ реальностей.

— Мислѣ, мислѣ потрѣбно въ околицахъ белзко-сокальскихъ, въ оторонѣ, де маршалкуе и панує п. Ст. Поляновскій. Що зъ того, що его заходѣмъ побудовано школы якъ палаты въ богатѡ селахъ, коли народъ подѣунавъ и подѣупадає матеріально и морально. Самъ п. Поляновскій має славу „зщитника руского народу“, бо и не такій ѡнъ, щобъ не причинивѡ даткомъ на церковъ чи школу, — тымъ добуває собѣ популярнѡсть и се послужило ему за драбинку до палаты панѡвъ, — але ѡнъ, якъ и другі дѣлячѣ польскѣ, буде коршѣ и обѡдаже ихъ жидами, и гьральна вертає ѡгъ процентѡмъ те, що дано на церковъ чи школу. Народъ въ тыхъ отороняхъ заиває, и проводитъ ночи въ коршмахъ... Дворакы, вычлѡно такій, що положили заслуги для „ѡчизны“, держатъ народъ въ „ригорѣ“... а народъ потребує зарѡбку и браги зъ гьральнѣ, бо пасовскъ не має, остає въ невольничѡмъ пѡдданьствѣ въ дѣлахъ свободного автономичного житя. Вилывъ руского священника по-чари интересѡ двѡра безсильный, учителемъ Мауэръ... чога жь можна надѣятисъ ѡгъ народу? Лучаючы страшній выпадкы. Осъ и. пр. дня 4 л. серпня вышли на поле двѡрке въ Себечѡвъ, селѣ п. Поляновского, работникы; три косарѣ стали кооптѣ конюшину. Одинъ зъ нихъ черѣвѣши цѣлу вѡчь на гуляциѣ и бѡйцѣ въ коршмѣ посаривѡ съ другимъ косаремъ, а выбѣши въ кѡсѡбѣ напередъ, хотѣвъ подождати на другихъ и лягъ ѡтпочити. Въ томъ надѣхавъ економъ, бувшій повстанецъ и эмигрантъ безъ одной руки, пострахъ для службѣ двѡрской. Побачивши лежачого работника, прискочивъ до него, а коли той вставъ, однимъ ударѡмъ повалывъ его на землю. ѡпѡсла ставъ его обкладати кулакомъ, ногами, костурѡмъ (ажъ цѡ-

менше, якъ въ попередній році (1880/81), въ котромъ число дѣтей той школы выносило 865. Мимо, що розпорѡдження на закрытє парѡльнокъ на рѡкъ 1881/82 не було, алучивъ радѣльнокъ на власну руку дѣвчата съ п. Бувановскій на власну руку дѣвчата съ п. хлопцями въ одну клясу, а учителькамъ, що съ жалемъ вытыкали ему таке поштуванеє, съ жалемъ вытыкали ему таке поштуванеє, алуковривъ ва те, що его рады передъ фѣрїями 1881 року не услухали. Родичѣ, не желаючы собѣ, щобъ ихъ дѣвчата були разомъ съ хлопцями въ одной клясѣ, ѡтѡбрали свои дѣти зъ той школы и записували у другу. (К. 6.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выборы зъ хуріи мѡстѣ въ Стивиу) выпали до всѡмъ въ дусѣ нѣмецко либеральной партіи, такъ, що всѣ послы въ мѡстѣ належатъ до опѡнъ. — Консервативны выступили до борбѣ лившѣ въ двохъ округахъ Лабница и Радкеро бургъ, кандидаты ихъ получили однакожъ лишъ невзначий меншости. Словенцѣ пробовали пызанскитя для себе мѡста Птую и Цилля. Змаганя Словенцѣвъ не ѡтнесли выравдѣ пожданого резултату, но члѡдо голооствъ, що упало на народныхъ кандидатовъ, представляеяо дуже поавно. Въ Цилля полувчавъ проф. Зогларъ 291 голооствъ а въ Птуѣ проф. Кунстекъ 269 голооствъ въ 597 выборцѣвъ. Вилывъ т. з. пятигубь денонцѣвъ давъ почувтося лишъ на передѣлѡгахъ Грацу, де таа категория выборцѣвъ въ почувтѡ особбонго кандидаты Ремшда оупротивъ кандидатуви либерального отороняцтва Коллерови. Нарѡдъ здѡбулѣ пятигубь денонцѣвъ болъше якъ 200 голооствъ. — Замѣтній межѣ прочими такожъ выбѡръ зъ палаты промысловой, котра лишъ для того не выбрала сѡвого давнѣйшого посла, що ѡнъ естѣ прѡтивникомъ нового закона промыслового.

(Сѡймъ хорватскій) зѡбрѡвѡ дня 23 н. серпня на коротку сесію и по залагодженю кѡльнокъ залагаючихъ справъ буде за кѡлька днѣвъ закрытый. — До справѣ выжидяючихъ полагѡженя належатъ справозданье депутаци регниколарной въ дѣлѣ Фіюмы и предложєнь правительства въ справѣ ѡрдѡнаціи выборѡй для Понгалача. — Нові выборы мають ѡтбутовѣ въ половинѣ вересня, такъ, що хорватскій сѡймъ до часу поки угорскій парламентъ зачне свои мериторичній нарѡды буде мавъ свою репрезентациѡ въ угорскѡмъ сѡймѣ.

(Инспекція науки религиѡ.) Мнистерство проовѣты мало недавно случай рѣшити пытанье на инспекторы округній (повѣтовѣ) мають право выдѡдати надъ науку религиѡ. По поводу внесенѡй въ такѡй справѣ жалобы, запало рѣшенье мнистерства, що инспекторамъ школьнымъ не прислугує право выконувати надзоръ надъ преподаваньемъ науки религиѡ.

(Демонстрациѡ въ Спалато.) Пѡсля информаций „Independente“ запросѡвъ урядъ громадскій въ Спалато италійского вице-конзула хорватского ѡтвѡвою до участи въ богослужєню, устроєномъ по поводу цѣсарскихъ уроднѣ. Вицеконзулъ заявивъ въ французскѡмъ писемѣ, що прїиме участь. Коли ѡнъ однакожъ появилъся въ церковѣ, зьигнорували его публичній урядники и функционеры и не вызначили для него мѣсця до сидженя въ церковѣ. Наслѣдкомъ того афронту не бравъ вице-конзулу участи въ походѣ черезъ мѡсто. — іо сѡлько таа вѣдомѡсть правдива, покажєся; вѣсть ѡю однакожъ, подану въ такѡй формѣ, якъ ея кѡмпьютує „Indep.“ годѣ прѡняты въ цѣлѡсти за правду.

(Военный бюджетъ.) Пѡсля информаций фавховѡй газ-ты войсковѡй „Wehrzeitung“ жадає мнистеръ войны на рѡкъ 1885 поднесєя бюджету военного. Причина розширеня выдаткѡвъ на военній дѣла лежить въ розличныхъ техничныхъ и ѡрганваторийныхъ змѣнахъ; найважнѣйшѣя пощѣ однакожъ припадуть на цѣлы военной маршарки. Кромѣ флоты має значно причинитися до зѡблєшеня бюджета военного въ рубрацѣ выдаткѡвъ артилеріа, котра має бути основно зѡреѡрганвзована, а якъ ходять слухы, существуетъ наъитъ замѣрѣ утворєня 14 полку артилеріа.

ЗАГРАНИЦА.

Сполучений державы. Недавно ѡтбувалися въ рѡжныхъ отороняхъ Сполучєныхъ Державъ выборы кандидатовъ на президента. Найболъше выгалѡвъ на кандидатуру мали Клевєлянѣ и ген. Бутлеръ. Особливо жь Клевєлянѣ доставѡвъ запрошєнѣ зъ много оторонѣ, щобъ прїявъ кандидатуру. Теперъ ѡтже ѡнъ рѣшився и въ Нью-Йорку ѡголосила недавно тому его письмо, въ котромъ ѡнъ ѡголошє, що прїимѡ кандидатѡ на президента. Въ сѡмъ писемѣ высказуєся ѡнъ за зѡбно конституциѡ въ той гацѣ, що жадегъ президентъ Сполучєныхъ Державъ не може бути дванадцѡно жалєа Клевєлянѣ, щобы при ѡсаджєннѡ урядничѡвъ не грали ролю взгляды политичній, а рѣшала лишъ ихъ здѡбнѡсть и щобы ѡнъ не вѡльно было мѣшатися до якыхъ небудъ справѣ политичныхъ. Ген. Бутлеръ выдавъ таакъ прїимѡ кандидатѡ и завѡывѡе выборы, чтобы утворѣла партію народну, зложєну зъ работникѡвъ, прѡтивъ монополиствѡвъ и воіхъ „недовѡлєныхъ“, котра держала-бы середина межѣ партію республиканьскою а демократичною. — Межи

Сполучєными Державами а Австрією прїйшло до конфлику, котрый по всѣй вѣроятности буде мирно залагодженый. Австрійскій консулъ въ Питобургу, именно приказавъ по поводу уроднѣ австрійского цѣвѡря вывѡити на домѣ консулату австрійскую хоругѡвъ. Шефъ полиціи въ мѡбци казѡвъ однакожъ хоругѡвъ здѡбѡити, а коли консулъ не хотѣвъ, заѡбѡвавъ днѣ его до посадника мѡста за нарушенье законѡвъ. Консулъ не ставѡиво передъ посадникомъ и се було причиною, що треба було ажъ интервенциѡ американьской власти въ Вашингтонѣ и австрійского посла. Цѣла аѡера ще не законѡчена.

Россія. Позаякъ великій маневры флоты въ присутствии царя кончатсѡ доперѡа 28 о. м., то нѣякъ не можна спѡдѣвѡтисѡ, щобы царъ ще передъ кѡнцемъ сєго мѡсяца прїѣхавъ до Варшавы. Передъ выѣздомъ царя ѡтбудєся рада мѡнстрѡвъ подѣ проводѡмъ самого жь царя. Нарѡдъ сѡй має передѡвѡмъ розбиратисѡ предложєньє о законѣ университетскомъ, котрый, якъ звѣстѡо, рада державна ѡткѡнула. Замѣтъ царъ выдѡстѡ своѣй судѣ о сѡмъ законѣ и прихѡлѣтисѡ або на оторонѣ болъшости, що сѡй законъ ѡткѡнула, або на оторонѣ меншости, що его поспирає, хочє самъ насампередъ переконатисѡ, по чѣй оторонѣ правда. — Незадовѡго має выйти законъ, пѡляа котрого не вѡльно буде высѡкимъ достѡйникамъ державнымъ и въ загалѣ всякимъ урядникамъ зѡймѡти посады въ якихъ приватныхъ предпріємствѡхъ. Уже лишъ на вѡбѡтѣ о сѡмъ законѣ одинъ сенаторъ зложивъ своѣй урядѣ, а другій знову покинувъ посаду въ одѡмъ товариствѣ желѣзничѡмъ. Лишь сенаторъ Половецъ мавъ выпросити ѡдѣ ту ласку, що ему вѡльно зѡстѡити прѡдѣдатєлемъ въ одѡмъ товариствѣ желѣзничѡмъ. Законъ сѡй має на цѣлѣ повздержѡти надѣужитѡ, якѣ доцѣ черезъ се дуже часто дѣлѡся.

Нѣмєччина. Вѡстѣ, котру подала „Germania“, що будѡго-бы ген.-губернаторъ Гурко прїѣхавъ до Берлина въ найболъшѡмъ инкогногѡ, показуєся неправдивѡю. Здаєся однакожъ, що якѡйсь высѡкой достѡйникъ русскій прїѣхавъ дѣйно до Берлина въ цѣлы порозумѣнѣя що до маючого наступити зѣздѡу цѣсарѡвъ, а берлинскѡй ѡфициальной и ѡфициозній газеты дѡстали наказъ о сѡмъ въ словѡмъ не згадувати. „Germania“, довосячи о сѡмъ, каже: ігъ часу зближенѡя Россіи до Нѣмєччины ѡтношеня Австріи до Россіи сѡуть ще завѡвѣды дуже неперѡной нѡтуры, а явно голошєна дружба сихъ двѡхъ державъ естѣ все ще дуже неясна. Зѣздѣ отже монархѡвъ бувъ бы знакомъ, якої нѡтуры и досягѡтѡй булы переговоры въ Варшавѣ. — Пѡляа „Kreuzztg.“ и „Post“ зѣздѣ цѣвѡря нѣмецкого съ русскѡйкомъ має наступити въ першѡхъ дняхъ вересня. О мѡбци зѣздѡу не чути ще нѣчо певного; кажутъ, що зѣздѣ мавъ бы ѡтбутисѡ въ Штетинѣ. Въ справѣ Ангрѣ-Пекєни доносить „Köln. Ztg.“: „Ангрѡ-Пекєня и цѣла ѡбласть зѣ-ѡтти (26 стєпень полудневой широты) ажъ на полудне до рѣки Оранже забрана торжественно цѣсарѡво-нѣмєцкимъ комисаремъ на кораблѣ „Mowe“ подѣ нѣмецке покровительство. Забранье сєѡ ѡбласть Нѣмєччиною естѣ вже дѣломъ законанымъ и незмѣнимымъ“.

Франція. Вѡстѣ, що кн. Бисмаркъ задумѡвъ скликѡти конферєнцию въ справѣ ѡбластей надъ Кѡномъ, выѡкакала въ Парижѣ велику радѡсть, именно зъ той причины, що тамъ думаютъ, що на конферєнциѡ въ Берлинѣ не ѡбѡдєся безъ того, щобы тамъ не порушєно также и пытаня египетского, а по крайнѡй мѣрѣ хочѣ справу санитарной въ Египтѣ. „National“ промовляє горячо за конферєнцїю въ Берлинѣ и доказує, що наѡколы въ Англіи не взѡла участи въ нѣй, ея изѡльованье сталось бы вже очевиднымъ.

Сербія. Король рѡмуньскій прїѣде до Бѡлградѡу 30 о. м. передъ полуднемъ на кораблѣ въ супровѡдѣ мнистера войны и членѡной дружинѣ. Король перебуде въ сербскѡй столицѡ ажъ до 31 о. м. вечеромъ. На его прѡйѡтье робѡлятъ въ Бѡлградѣ великѣ приготовления. Всѣ кораблѣ передъ мѡстѡмъ будутъ святочно прѡстроєны. — Бувшій прѡвидєтъ мнистерѡвъ Никола Кристичъ, именѡной вице президентѡмъ державной рады. — Кореспондєнтъ римской газеты „Journal des Debats“ бувъ недавно на авдїєнціи у короля Милана и розговѡривѡвъ съ нимъ черезъ довшій часѡ. Король Миланъ мавъ ему сказати: „Передъ конгрєсомъ берлинскимъ було положєне Сербіи зѡвсѣмъ инѡкше нѣжъ теперъ. Наша незавѡисѡмѡсть теперъ естѣ совершенна; признала ея цѣла Европа и санкціоновала ея окремо угодѡю. Муѡимо старатисѡ, щобы ѡя угодѡ тревала якъ найдовше, бо она естѣ для насъ лоруюко и мусѣтъ бути для насъ закономъ. Нашимъ ѡбязкомъ естѣ выхѡдѡснѡвати прѡроднѣ, а невычерпаний богатства нашѡго краю и вывєсти нашъ народъ зъ его дооп патриархального положєня и прїивести его до цивѡлвѡзаціи“. Король запрѡмитѡвѣ, що спѡдѣваєся въ сѣй цѣлѣ помѡчи Австріи и Нѣмєччинѡ. На замѣтку корреспондєнта, що и Франциѡ повинна-бы помагати Сербіи въ сѡмъ напрямку тымъ болъше, що она не має на балканьскомъ пѡвѡостровѣ жадныхъ особистыхъ интересѡвъ, сказавъ король: „Я дуже вдячній Франциѡ за ея прїихлѣнѡсть, але и прѡдпрѡнятия промысловѡй Австріи и Нѣмєччинѡ не дають намъ жадной причѡны ѡбѡви. Я переконаний, що и сѣй державѣ не бажанѡтъ нѣчого такого, що не було-бы згѡднимъ съ угодѡю берлиньскою и ширѡ бажанѡтъ розвою и незавѡисѡмѡстью Сербіи“. — Зъ Бѡлградѡу пишуть въ „Pol. Corr.“, що сербскі жандармы зловѡли въ гѡрахъ Лисѡвѡвъ Камєнъ на болгарскѡй граници Сибѡна Милыча, Мѡбушого проводирѡ зъ послѣдной ворохѡбиѣ. Мѡлѡчь боронився завѡято и жандармы тяжко его поранили.

ломать). Сконстатувавши, що чоловік вже неживий, казав его зложити на вѣтъ, прикрити конюшиною, сѣвъ разомъ съ тими двома найближшими свѣдками на верхъ и повѣвъ его до хаты, любячи на потѣху (бо чоловікъ себѣ, слуга дворянскій, розлучався съ жінкою и дѣтьми...) Се дѣлося въ бѣлий день о 9 год. рано. Донесено о томъ п. Полянскому, а коли любка убитого прийшла до двора въ справѣ похорону, бѣвъ оказавъ: „Kto zabil, ten pocihowa, a sam pojdzie do kruminalu“. Сталося однакъ иначе. Зѣхала судово-лѣкарка комісія и обдукція показала, що именно въ той хвилѣ, коли панъ економъ бѣвъ пняго слугу, наступила апоплексія и она то була причиною смерти. Тѣло небѣщача поховано коштомъ скарбу п. Полянського. Се не одиникий такий страшный случай. Передъ кількома тижнями мавъ самъ повѣситися одинъ замоужный и поважний господинъ въ хлѣвку такѣмъ, що нѣ-жакъ не можна просто отати, отже въ положеню клячучѣмъ. Було подѣрѣне на снѣговѣ повѣшенника, бо передъ смертю ѳца сердилося на него, що перешкадає имъ въ господарствѣ. Судово-лѣкарка комісія признала можливість такого самоубійства, а при томъ одинъ зъ снѣговѣ показавъ на собѣ въ томъ самѣмъ мѣсяци и тою самою уздѣльницею, на котрой висѣвъ отецъ, тую позицію, въ якій его застали. Одна жѣнка передъ двома роками убила чоловіка, пристроила его гарно и сама закопала; друга підкинула въ лѣобъ дитину, а коли за те ѳгоидѣла кару, ѳгобрала ѳтъ людей дитину и закопала живу въ лѣобъ въ Боратынѣ: братъ забивъ брата, одинъ подпаливъ друго и т. д. Все те факты такі страшны и свѣдѣчаи о моральномъ упадку народу въ той околицѣ, що оправдѣ треба-бы нашому духовенству приймати тамъ мисію. Культурный впливъ на нашъ простый народъ не силыває вѣдко зъ высокихъ паньскихъ палатъ, — треба взятися сердечно за дѣло нашому духовенству...

— Сегоднѣшний збѣръ контрольный для жовнѣрѣвъ, належачихъ до лядверы, що перебувають у Львовѣ, ѳбудеся 14 и 15 жовтня 1884. Магистратъ львовскій взымає воѣхъ, що ѳтъ 1873 до 1883 р. асентерованъ до лядверы, якъ такожь и резервовыхъ, придѣленихъ въ 1873 до войска а зостаючихъ нынѣ на етатѣ лядверы, наколи ихъ се-го року не покликано ані до вправъ ані до дѣйствио службъ або задля якихъ-небудь причынъ ѳтъ вправъ увѣленю, чтобы въ назначенныхъ повыше дняхъ явилися въ ѳдѣлѣ евиденціи лядверы, умѣщенѣмъ въ казарни лядверы при улицѣ Яблоновскихъ ч. 9 о 8¹/₂ год. рано. Магистратъ не буде выдавати особныхъ картъ покликующихъ а каждый лишь має явитися съ своимъ паспортомъ лядверийнымъ. Женаті крѣмъ сего мають явитися съ нестемпѣваною метрикою вѣнчана и метриками уродженя дѣтей; метрики мають уряды парохіяльны выдати бесплатно. Кто хоче де инде явитися до контролѣ муситъ, що найменше на 3 недѣлѣ передъ речинцемъ, внести дотычне прошене до бюро евиденціи лядверы.

— Collegium Bohemicum. Въ падалиѣтѣ має бути ѳкрыта въ Римѣ нова семинарія духовна подѣ именемъ Collegium Bohemicum для кандидатѣвъ на священникѣвъ зъ Чехъ и Морави. Ректоромъ сеи семинарии именувавъ папа аббата Лоренцелли, профессора философии въ конгрегации de propaganda fide. Ся коллегія має бути, подобно якъ и другіи народны, заразомъ и мѣсцемъ, де бы чешкі овященики, що приходять до Риму, мали мѣсце пріюту.

— Дрѣбнй вѣсти. Въ наибѣльше оживленой части Вѣднѣ зрабовано въ недѣлю по 4 годниѣ рано ювидерскій оклепъ Як. Шнигля; шкода выноситъ 2214 зр. — Въ Переворку въ недѣлю подчасъ богоулужена въ костелѣ скинули пустуючій хлопцѣ въ вежѣ костела цеглу; цегла упала на голову дѣвчины, що ѳбла собѣ подѣ муромъ костела, и забила ея на мѣсци.

Президія ч. к. намѣстництва годится на канон. институтію о. Андрея Тимуса на пар. Гумниока, дек. теребовельского.

Отпустку получили о. Володим. Стефановичъ, сотрудникъ зъ Тысьменицѣ.

Душпастырскій посады получили оо. 1) Ив. Попель зъ Глибокого завѣдательство ех органдо въ Радѣвцяхъ; 2) Самеонъ Савула, сотрудникъ зъ Зарваницѣ, сотрудникство въ Теребовля.

Зъ Епархіи Перемыской.

Въ пропозицію на пар. Жерница, дек. бабьгородского принятъ оо. 1) Корнил. Лодыньскій зъ Бахноватого, 2) Мих. Щирба зъ Горянки, 3) Генрихъ Полянскій зъ Телесницѣ. — На пар. Тарнавка, дек. ялояского, оо. 1) Ант. Беш-Тарнавка, 2) Иосифъ Копыстанскій зъ Кидъ зъ Кролика, 3) Иосифъ Козакевичъ зъ Тынова, 4) Генр. Полянскій зъ Телесницѣ, 5) Володим. Вархольякъ зъ Мигоеви. — На пар. Магнат. Вархольякъ зъ Мигоеви. — На пар. Магнат. Вархольякъ зъ Мигоеви. — На пар. Магнат. Вархольякъ зъ Мигоеви.

Личный додатокъ 100 зр. рѣчно на три роки зъ фонду религіиного получили оо. 1) Мих. Ясеницкій зъ Манастирца, 2) Ант. Константиновичъ зъ Чарноя.

Ел. конисторія вставляєся до президія ч. к. намѣстництва дотычно кан. институтіи запрентованыхъ оо. 1) Филемона Подольского на Лазы, дек. ярославского, 2) Алек. Степанина зъ Лещоватого на Залѣску воле, дек. ярославского, и 3) Алек. Гелатовича на Коровники, дек. перемыского.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (76—?) поручає
Порошокъ дамскій парижскій по 50 кр.,
Lohse'a по 80 кр., **Ravissante'a** по 60 кр. и **власного** выробу по 40 кр.

Дръ Мелитонъ Бучинскій

отворивши въ Липно о. р.
бюро адвокатске въ Станиславѣ,
 у власномъ домѣ, ч. 26¹/₄
 удѣляє раду и правну помѣчь у воѣхъ справахъ судовыхъ и административныхъ — въ справахъ публичныхъ бесплатно, — пріймає орудки до закладѣвъ кредитовыхъ взгладомъ льокована и подѣймаия грошей.

ПАЙЛЬШИЮ

Бибулкою на Папиросы
 есть правдива бибулка

LE NOUVELON
 Выробу французского 10.0 10—36
 Фирмы **SAWLEY & HENRY** въ Парижи
 Передъ наслѣдуванемъ остерегаєся.

Тая бибулка лишь тогда есть правдиво, коли каждая ея четверка має стемпель **LE NOUVELON**, а каждая пачка заосмотрена понизше знаходячоюся маркою охоронною и подѣисомъ.

Вѣсти Аепархіяльны.
 Зъ АЕпархіи Львовской.
 Въ львовску Аепархію принятіи богословы Омелянъ Дурдовичъ и Іосифъ Кисѣлевскій.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

для Галичины и Буковины,
 зарегистровано общество съ неограниченою порукою

есконтѣе власнй выловованй листы, купоны, такожь всякй купоны ѳтъ державныхъ ефектѣвъ и заставныхъ листѣвъ, удѣляє пожички за гипотекарнымъ обезпеченьемъ.

Есконтѣе векслѣ, принимає грошейвй вкладки:

а) на книжки шадничй по 6%; б) на текучій рахунокъ (conto corrente) за 30-, 60-, 90- и 120-дневнымъ выповѣдженемъ по 4%, 4¹/₂%, 5% и 5¹/₂%.

Заставничй ѳдѣль

того-жь Заведеня удѣляє пожички на заставы, а именно: цѣнниѣ ефекты, дорогоценности, выробы фабричны и ремѣсничй и всякй предметы, маючй цѣнниѣсть.

Бюро Заведеня въ власномъ домѣ при улицѣ Орменской н-рѣ 2, на I-ѳмъ поверсъ. 1054 (10—24)

Подяка.

Подписанный комитетъ почу-вася до милого обовязку зложити прикладну подяку воѣмъ Впов. Турстамъ, при котрыхъ участи устроено музикально-декляматорскій вечерокъ въ Коломыи дня 26 линя о. р., а передовѣмъ Ви. панѣ Подлящекѣй зъ Манастирскъ и паняѣ Евг. Начай зъ Станиславова за хоршой ѳтчиты, паняѣ Евфрозинѣй Ватошянской зъ Делятына за преціозну и съ повнымъ ѳтчитьемъ ѳдану деклямацію трудного и превеликого „Невольника“ и знанѣй нашѣй публицѣ вѣе зъ торѣчного выступу молоденькѣй и мисгонадѣйной нашѣй спѣвачкѣ паняѣ Сѣменовичѣвѣй за гарне солю. Честь и Вамъ Вп. Родимѣѣ, що своимъ члененымъ прибудемъ звеличили нашъ вечерокъ, а особливо Вамъ, котрй щедрыма наддатками причивились такожь до хорошого материяльного успѣху зъ сегоднѣчного вечерка. Въ кѣнци складає комитетъ подяку Ви. М. Бѣлоуоу, за безкористне ѳтступлене своєи каменичѣ въ розпоряджене комитету на умѣщене Туристѣвъ а Хвалной Зверхности мѣста за доброхотне выжичене постели и щиру помѣчь въ приладженю помещканыя для нашихъ Туристѣвъ. — Пріймѣтъ воѣ Вп. Добродѣѣ шире-руско „Спаси-Бѣгъ“.

Въ Коломыи дня 10 септня 1884 р.
 За комитетъ:
 Н. Лепкй.

Машинистъ

съ практикою, съ похвальными свѣдоцтвами, нежонатый
 глядитъ посады
 въ краю або за границу, при якѣмъ-небудь заняту машиною. Условія проситъ подавати на адресу
Станисл. Спиридовичъ
 машинистъ, въ Маріямполи коло Станиславова, Галичина.

Станцію, харчъ,

доглядъ и опѣку
 найдутъ ученики въ рускомъ домѣ при улицѣ Хорущина ч. 6.

ПОШУКУЄСЯ

дяко-учителя
 знаючого добре
ритуаль и нотный спѣвъ
 при однокласовой школѣ, оплачуванѣй самими селянами въ рѣчнѣй квѣтѣ 100 зр., до того ѳтъ каждого дому по гарниеву осыпу-збѣжа, выгѣдне помешканье и опаль. (2—2)

Кѣлькохъ ученикѣвъ

може пріяяти
 на станцію, харчъ и опѣку
 рускй священникъ,
 сотрудникъ при одной зъ церквей львовскихъ.
 Мешкає при улицѣ Лычакѣв-ской, ч. дому 64. (3—?)

Родителямъ и опѣкунамъ!

Подѣ родательскимъ надзоромъ и знаменитымъ педагогичнымъ веденемъ бувшого гимназіального учителя найдутъ умѣщене

ученики-гимназіеты

подѣ умѣренными условиями въ рускомъ домѣ. За успѣхъ въ наукахъ ручаєся.

Близкий вѣсти въ канцелярѣи Общества имени М. Качковского, ул. Блятарска ч. 11, I. поверсъ. (3—3)

П. Т.

Ныпѣшнымъ осмѣляюся Всечестному Духовенству, Славутнымъ Громадамъ, Комитетамъ церковнымъ и Почтенной Публицѣ заявити, шо я зъ „Торговлѣ церковныхъ знарядѣвъ, иконъ, книгъ и рисѣ“ подѣ фирмою
Валентій Стахевичъ и Сынъ въ Тернополи,
 де я черезъ шѣтъ лѣтъ яко явный спѣльщикъ осмѣлю-вувавъ, ѳтъ 7 черня 1884 выступилъ

При той случайности осмѣляюся такожь заявити, шо дня 15 жовтня 1884 ѳткрываю нову

ТОРГОВЛЮ

церковныхъ знарядѣвъ, иконъ и книгъ
 подѣ власною фирмою
ТЕОДОРЪ СТАХЕВИЧЪ
 въ Станиславѣ.

Поручаю Всечестному Духовенству, Славутнымъ Громадамъ, Комитетамъ церковнымъ и воѣмъ Почтеннымъ Родимцямъ мое нове предприемство и заявленю такожь, шо моимъ усерднымъ стремленьемъ буде всякимъ благооклоннымъ желаньямъ вповнѣ ѳтповѣсти, — и пишуся съ глубокимъ поважанемъ

Теодоръ Стахевичъ.

(3—?)

КОВЗАРЬ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
 Книжочка I.

Выбѣръ найкрашихъ поезій Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и воступнымъ словомъ.
 Одинъ примѣрникъ зброшурованный коштує 30 кр. (съ почт. пересылкою 35 кр.) — оцравлений въ полотно 40 кр. (съ почт. перес. 45 кр.)
 Кто купує наразѣ 9 прим. за гѣтовку дѣстає I даромъ. Замовляти можна черезъ редакціи „Дѣла“, „Зорѣ“, „Батьківщаны“ и „Нового Зеркала“.

Складъ фабричный красокъ, лякерѣвъ, покостѣвъ, прѣдуктѣвъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріалѣвъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (65—?) во Львовѣ, Ринѣъ поручає

Краски олѣйниѣ

завѣсемъ готовы до ужитку, до мальованыя дверей, ѳконъ, помостѣвъ, дахѣвъ, домѣвъ, огородовыхъ знарядѣвъ и господарскихъ, знарядѣвъ рѣльныхчихъ и т. л.

КРАСКИ

олѣйно-лякерѣвой и бурштиново-лякерѣвой масу до запусканя помостѣвъ власного выробу, найльшого рода лякерѣ до помостѣвъ,

лякерѣ до шкѣльныхъ таблицъ найдобрейшиѣй

лякерѣ повозовой правдивий

англіійскй зъ фабрикѣ Wilkinson, Neuwod и Clark въ Лондонѣ,

всѣлого рода лякерѣ до работъ внутрѣшнихъ, вѣншихъ, деревя, ожелъза и шкѣрѣ.

Краски сухй всякй роды:

англіійскй, до крашеня яєщ

„матерій, друкарскй, бронзы (золотый порошокъ), золото въ аркушахъ,

ростиний въ пльнѣ, для переплетникѣвъ, тушовй акварелей въ гуашкахъ и лѣсочкахъ,

акварелей вохкй въ трубочкахъ и мушляхъ,

до мальованыя порцелянъ, олѣйниѣ въ трубочкахъ до работъ артистичныхъ.

Средства до ретушованя, олѣйниѣ и верникѣ до работъ артистичныхъ, пензлѣ, малярскй полотно, палеты сталюги и волкй приборы до мальованыя и рисованыя.

Артикулы для фольварнѣвъ:

Смаровило до жѣльняныхъ осей, оловя до машинъ,

теръ газовый, цементъ и гипсъ,

китъ, асальтъ, антимерулюнъ,

карболовый квасъ и другіи средства дезинфекціи

Приряды пивничй:

Шпунты и чопы до бѣлокъ, корки до бутылѣкъ, капѣлѣ до бутылѣкъ, маса до лякованя бутылѣкъ, машины до коркованя бутылѣкъ, „тирбушоны“, машины до мытя олямогъ, пишы до бѣлокъ.

Артикулы гумовй,

кишки гумовй до гау и до етѣтъ воды, вина, пива, квасу; пльмы гумй и пр.

простирала гумовй.

Пасы до машинъ и молотельнѣ въ хлѣпныхъ шкѣрѣ бѣльничихъ ширинъ.

Гурты до машинъ, вужѣ конюлемй.

Рурѣ циновой и оловяной. Шрѣтъ, лѣтки и кулѣ.

Порошонъ на номахи и моѣт, тѣпурѣ на комахи, камѣра и перѣцѣ бѣльничихъ.

Артикулы тоалетовой, мыла тоалетой, Extrait d'odeur, Eau de Cologne, лѣйки и помады.

Лѣйки до печатаня.

Чорнило до писаня, до гѣтованя червоно, сине, чорно, до зачатѣ илѣ и автографичнѣ.

Краски до печатокъ, гума и картъ розпушеный.

Китъ до окла и порцелян.

Смаровило непромакающе и шкѣру.

Смаровило на копыта съ оловя бѣмъ ужитку.
Товѣцъ до оружя.
Лякерѣ до чѣботѣ чорной, желтой и мѣнянійся.
Чорнило до шкѣрѣ.
Аплетура до ковѣрваня шкѣрѣ и мѣнянійся.
Все по найдеешившѣй цѣмѣ.
Цѣнники спеціальной на жданье рѣи и франсо.

При замовленяхъ за посылкою, тою проситя о прикладане ценныѣхъ оцѣнокъ, котра выстарачила-бѣ токъ за оцѣночь тамъ и назадъ коштыѣ доставки на олучай неѳобрава посылки.

ѳтъ осени року 1884